

faa fluttede Mindretallet sig hertil for at opnaa en fælles Indstilling til Tinget, skønt med nogen Betænkelighed, da Forslagets Grundtanke med Hensyn til Sammensætningen derved noget fraviges, idet Rigsdagens Afdelinger ikke som oprindeligt paa-tænkt faar Ret til at vælge samme Antal som Ministeren.

Nu er Flertallet imidlertid af andre Grunde gaaet et Skridt videre og giver Ministeriet Ret til at vælge 12, altsaa endog 2 flere end begge Rigsdagens Afdelinger tilsammen, dertil kunne vi ikke gaa med, men anbefaler vort Vædringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Medundertegnede Rørsgaard vil ved sin Deltagelse i Mindretallets Indstilling ikke tilkendegive fuld Tilfredshed med den Sammensætning, som Kommissionen herefter vil faa.

At man i en 23 Mand stærk Kommission, der skal drøfte store og indgribende Landbospørgsmaal, kun overlader 6 Pladser til særlige Repræsentanter for Landbruget, synes mig ikke at svare fuldkomment til den Betydning, man nu for Tiden tillægger Landbruget. Naar jeg desuagtet ikke har foretrukket Flertallets Forslag, der af 22 Pladser dog giver 7 til Landbruget, har det sin Grund i, at Flertallet aabner en efter mit Skøn uforholdsmæssig Vid Port for bureaukratiske Elementers Indtrængen i Kommissionen. Jeg maa nemlig antage, at Kommissionens Opgave mindre skal rettes paa at forklare, hvad Lovgivningen og den socialøkonomiske Udvikling alt har udrettet i Jordspørgsmaalet, end paa at udfinde ny Midler og Maader, hvorved den danske Jord bedre end hidtil kan tjene Folkets almene Interesser og særlig den arbejdende Befolknings Vel. Men til at løse saadanne Fremtidsopgaver ere Repræsentanter for Bureaukratiet formentlig mindre vel egnede end Repræsentanter for dem, der have Jord, og for dem, der ønske at faa Jord.

Naar Mindretallets Indstilling, uanset dens mindre bureaukratiske Tendens, heller ikke fuldt tilfredsstillende mig, er det væsentlig begrundet paa, at der ligesaa lidt efter den

som efter Flertallets bliver Afgang for Husmands- og Arbejderklasserne paa Landet til selv at udpege Medlemmer til den Kommission, der særlig skal grunde over disse Klassers Velfærd. Vaade Flertallet og Mindretallet forudsætter, at det besiddende Landbrug gennem sine Organisationer selv skal udpege Repræsentanter til at sidde i Kommissionen, men intet af Forslagene giver Landarbejderne Afgang til at udpege de to Repræsentanter, som man vil vinde dem.

Ønsket om at give Landarbejderne en saadan Afgang er i Udvalget blevet mødt med den Indvending, at Husmænd og Landarbejdere mangler Organisationer som dem, de andre Landbrugsklasser besidde i de store Fællesforeninger, og at det følgelig vilde blive meget vanskeligt om ikke helt ugørligt at faa Landarbejderne repræsenterede i Kommissionen ved eget Valg.

Shvorvel jeg anerkender Vægten af denne Indvending, maa jeg dog holde for, at der i de Husmands- og Arbejderforeninger, som findes omkring i Landet, er et Grundlag, hvorfra man kunde hente en selvstændigere Repræsentation for Husmænd og Landarbejdere end den, der kan opnaas ved, at Indenrigsministeren udsøger to Husmænd eller Arbejdere efter Indstilling fra de mer besiddende Landbrugeres Organisationer.

Mine Ønsker om at gaa i den her antydede Retning har imidlertid ikke i Udvalget fundet saa megen Tilslutning, at jeg kunde anse det for nyttigt at bringe dem frem i Form af Vædringsforslag. Jeg indskrænker mig derfor til her at anføre dem og deltager i Mindretallets Vædringsforslag som det, der i andre Henseender er mindre utilfredsstillende end Flertallets.